

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4753/05
20.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца АА, против тужене Народне банке Србије, Београд, Краља Петра број 12, ради поништаја решења гувернера Народне банке Србије Г. бр. 2109, од 25.05.2005. године, у поступку издавања сагласности за обављање функције члана управе, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.04.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем гувернера Народне банке Србије одбијен је захтев за давање сагласности АА за обављање функције члана Управног одбора "ББ".

Тужилац је благовремено поднео тужбу, којом је покренуо овај управни спор, у којој оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да у спроведеном поступку при доношењу побијаног решења тужени није применио позитивно правну регулативу и да нападнуто решење не садржи све битне елементе, те је предложио да суд донесе пресуду којом ће се тужба уважити и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужена је у целости остала код навода из образложења свог решења и предложила је да се тужбу одбију, као неосноване.

Испитавши законитост оспореног решења, на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, образложења оспореног решења и списка предмета, овај Суд нашао је да је тужба неоснована.

Побијаним решењем гувернера Народне банке Србије правилно је одбијен захтев "ББ" за давање сагласности АА, за обављање функције члана Управног одбора "ББ", јер је тужени орган у спроведеном поступку нашао да АА не испуњава прописане услове из члана 39. став 2. тачка 10. Закона о осигурању ("Службени гласник РС", бр. 55/04 и 70/04) и тачке 4. под 1. Одлуке о ближним условима које треба да испуни лице из члана 39. Закона о осигурању и начину доказивања испуњености тих услова, као и о потребној организационој, кадровској и технолошкој опремљености акционарског друштва за осигурање ("Службени гласник РС", бр. 86/04), па је стога одбио тражену сагласност за наставак обављања функције члана Управног одбора наведене "ББ", коју је тужилац био у обавези да прибави, према одредби члана 230. Закона о осигурању, у року од годину дана од дана ступања на снагу тог Закона. Према одредби тачке 4. под 1. наведене Одлуке Народне банке Србије за давање сагласности за обављање функције члана управе друштва за осигурање потребно је да предложени члан, између осталог, поседује диплому високе стручне спреме, односно VII степен стручне спреме, а за АА достављена је диплома о завршеној средњој стручној спреми, односно о IV степену стручне спреме, чиме је потврђено да не испуњава законске услове за обављање функције за чије настављање вршења је тражена сагласност туженог.

Наведена Одлука Народне банке Србије престала је да важи дана 21. 05. 2005. године, што значи пре доношења побијаног решења (25.05.2005. године), али је та чињеница без значаја јер и нова Одлука о спровођењу одредаба Закона о осигурању које се односе на издавање дозволе и сагласности Народне банке Србије ("Службени гласник РС", бр. 42/2005), која је ступила на снагу 21. 05. 2005. године, "у тачки 11. под 1), прописује да се за члана управе осигуравајућег друштва може дати сагласност уколико тај члан, осим осталих предвиђених услова, поседује диплому високе стручне спреме - VII степен стручне спреме.

Побијано решење Народне банке Србије, којим је одбијен захтев за давање сагласности тужиоцу за обављање функције члана Управног одбора "ББ", има карактер управног акта, у смислу одредбе члана 6. став 2. Закона о управним споровима, јер је њиме одлучено о предлогу за давање сагласности за наставак обављања функције члана управе осигуравајућег друштва, поднетом на основу одредбе члана 230. Закона о осигурању. Одлука о предложеној сагласности не претходи доношењу појединачног управног акта, па се такво одлучивање о самосталном праву за настављање обављања функције члана управе осигуравајућег друштва сматра управним одлучивањем.

Кад се ради о прибављању сагласности другог управног органа у поступку доношења сложеног

појединачног управног акта, тада одлука надлежног органа о траженој сагласности нема карактер управног акта, јер се не ради о одлучивању о самосталном праву неког правног субјекта па се законитост одлуке о траженој сагласности испитује у поступку о законитости донетог појединачног управног акта и у склопу одлучивања о законитости тог акта.

С обзиром на изнето, на основу одредби члана 41. став 1. и 2. Закона о управним споровима, пресуђено је да се тужба одбија.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 20.04.2006. године, У. број 4753/05

Записничар Председник већа-судија

Миланка Алкалај, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ